

forudskikker dog den Bemærkning, at de Tal, jeg nævner, hentes jeg fra det Sted, hvor jeg kender Forholdene. Der skal Hegnsmændene arbejde i Skovene den Tid, de faa tilovers fra at dyrke deres Jordlod, og de faa derfor 1 Kr. 80 Øre i Vinterhalvaaret og 2 Kr. om Sommeren for en Arbejdstid af 10 Timer, altsaa 20 Øre i Timen, hvilket sikkert ingen, hverken i denne Sal eller udenfor, vil paastaa er nogen overdreven stor Dagløn for et saa anstrengende og, man kan godt sige, saa faarefuldt Arbejde som Arbejde i Skovene. Hvad den faste Dagløn for Arbejderne om Vinteren angaar, faar den nærmest Karakteren af at være en Skueret, som nok maa ses, men ikke røres af den simple Grund, at Forholdet er det, at der næsten ikke gives daglønnet Arbejde om Vinteren. Det Arbejde, Hegnsmændene udføre om Vinteren, udføres paa Akkord, og det bestaar i Fældning af Træer og Transport af Effekterne hen til det Sted, hvor de blive bortsolgte ved Auktion. For Naaletræers Vedkommende — det er Naaleskovene, jeg har særligt Kendskab til — er Akkorden i Øjeblikket saaledes, at der gives en Betaling af 2 Øre pr. Kubikfod; men naar en Arbejdsmand arbejder i den Tid, han kan se, altsaa gør Arbejdsdagen saa lang som mulig, kan han paa den Maade kun naa en Dagløn af 1 Kr. 65 Øre, og en saadan Dagløn er i Virkeligheden utilstrækkelig, naar man tager i Betragtning, at Skovarbejde er ret anstrengende Arbejde, der stiller store Krav baade til Individets Arbejdsevne, dets Ernæring og for Resten ogsaa til dets Beklædning. Hertil kommer endvidere, som jeg nævnede før, at Skovarbejdet ingenlunde er ufarligt Arbejde, og hvis vi en Gang i en nær Fremtid, hvad jeg haaber, kommer til en Revision af Ulykkesforsikringsloven af 7. Januar 1898, vil det vist være ret betimeligt at gøre Skridt til ogsaa at inddrage Skovarbejderne under den. For øvrigt skal jeg ikke udtale mig bestemt om Formen, hvorunder jeg kunde tænke mig at man kunde tildele Hegnsmændene en Lønforhøjelse. Det kunde ske f. Eks. paa den Maade, at man for det daglønnede Arbejde, hvor man forudsatte en Arbejdsdag af en bestemt Længde, forhøjede Timebetalingen, der, som sagt, for Øjeblikket er 20 Øre, hvor jeg kender Forholdene. Naar man tænker paa, at vi paa Postlønningsloven har garanteret Landpostbudene en Timeløn af mindst 25 Øre, og drager en Sammenligning mellem deres Arbejde og Skovarbejdernes, saa tror jeg

dog, man vil indrømme, at Arbejdet i Skovene ingenlunde kan betegnes som det letteste eller mindst anstrengende, og at man, for saa vidt Timebetalingen angaar, i Virkeligheden burde søge at tilsikre Skovarbejderne en Timebetaling af mindst 25 Øre. Hvad det Arbejde, der udføres paa Akkord, angaar, vil jeg anse det for mest formaalstjenligt, at det ogsaa i Fremtiden udføres paa Akkord, men man kunde jo forhøje Betalingen f. Eks. med $\frac{1}{2}$ Øre pr. Kubikfod. Det vilde, hvor Betalingen er 2 Øre pr. Kubikfod, være en Forhøjelse med 25 pCt., og det vilde være den procentvise Forhøjelse, man i Virkeligheden tiltænker de øvrige ved Forstvæsenet ansatte Embedsmænd og Arbejdere. Denne Tanke om at lade Lønningsloven komme ogsaa de lavest lønnede og daarligst stillede Funktionærer ved vort Statsskovvæsen til gode henstiller jeg til den højtærede Landbrugsministers og det eventuelle Udvalgs velvilligste Overvejelse.

Medens jeg altsaa er den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for Fremsettelsen af det foreliggende Forslag og mener, at han i det hele taget kan siges at have truffet det rette — maaske kan der indvendes noget imod, at Forhøjelsen for de højeste i Etaten er temmelig høj, men saadanne Smaaating kan der jo blive Lejlighed til at drøfte i Udvalget — er jeg den højtærede Minister endnu meget mere taknemmelig for de Forsøg, han har gjort paa ogsaa at indføre Besparelser i Skovvæsenet, hvor det muligt kan gøres. Den højtærede Landbrugsminister synes jo der at følge sin højtærede Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, der har søgt ved de Etater, der sortere under ham, ogsaa, saa vidt det er foreneligt med Statens Interesser og med Hensyntagen til alle berettigede Interesser, at gennemføre de Besparelser, det var muligt at gennemføre, og man maa jo ogsaa være berettiget til at se denne Sag, der jo i det hele taget er et Lønspørgsmaal, fra Statskassens, Statsborgernes og Skatteydernes Synspunkt. Den højtærede Landbrugsminister gør et velment, og jeg haaber vellykket, Forsøg paa at gennemføre Besparelser ved Forstvæsenet, idet han foreslaar, at ved Embedsledighed kan en af de nu bestaaende Overforsterinspektioner nedlægges, hvorved der altsaa bliver en Lønbesparelse til vedkommende Embedsmand. Endvidere foreslaar den højtærede Minister, at Skovriderembedet i tredje Kronborg Distrikt ogsaa kan nedlægges ved indtrædende Embedsledighed. Jeg har paa Grundlag af forskellige